

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) ในศตวรรษที่ 21

The Teaching and Learning of English for Specific Purposes (ESP) in
the 21st Century

ดร.พลิสา สุนทรเสวต¹

บทคัดย่อ

ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะควรมุ่งเน้นที่เป้าหมายในการเรียนของผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนส่วนใหญ่ต้องการที่จะเรียนตามวัตถุประสงค์ของตนที่ต้องการนำไปทำงาน รวมทั้งหัวข้อและเนื้อหาที่เรียนจะอยู่ในขอบเขตที่ผู้เรียนต้องการ และมีความสัมพันธ์กับอาชีพ ในขณะที่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ให้ความสำคัญกับทักษะและสมรรถนะของผู้เรียนมากกว่าตัวเนื้อหาความรู้ การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในศตวรรษที่ 21 จึงจำเป็นต้องมีการบูรณาการสาระความรู้ของแต่ละวิชากับทักษะที่ผู้เรียนควรได้รับการเสริมสร้างขึ้นมาในศตวรรษที่ 21 ผู้สอนเป็นผู้ออกแบบการเรียนรู้จำเป็นจะต้องมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการเลือกสรรเนื้อหาที่มีคุณค่าและสามารถแตกยอดความคิดแก่ผู้เรียนได้อย่างกว้างขวาง บทความนี้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในศตวรรษที่ 21

คำสำคัญ: ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ, การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

Abstract

English for Specific Purposes (ESP) should mainly focus on learning goals of learners. In general, the learners want to study ESP according to their professional objectives. In addition, topic and content of ESP are subject to the scope that the learners want to study

¹ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

and are useful to the professions. Meanwhile, the 21st century learning emphasizes learners' skills and competencies rather than content knowledge. Therefore, it is necessary that the ESP teaching and learning integrates the content of each subject with the 21st century skills that the learners should have. The teacher, as a learning designer, must creatively select crucial content that improve learners' competence. This article discusses and offer how to design and manage ESP teaching and learning in the 21st century.

Keywords: English for Specific Purposes, the 21st century learning.

บทนำ

ปัจจุบันสังคมโลกและสังคมไทยได้ก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 อันเป็นยุคที่มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีเป็นอย่างมาก มีความสลับซับซ้อนและมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษของไทยถึงเวลาปรับเปลี่ยนอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษสามารถสร้างผลผลิตได้สอดคล้องกับความต้องการและบริบทของสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อโลกก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 ทำให้สถาบันการศึกษาของไทยมีความตื่นตัว เตรียมพร้อมเปิดรับระบบการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 และหนึ่งในความพร้อมของสถาบันการศึกษาที่มีความจำเป็นอย่างเร่งด่วนก็คือ ความรู้ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะทางด้านภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes - ESP) เนื่องจากเป็นทักษะที่จำเป็นที่จะนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ

ถึงแม้ว่าความสามารถทางภาษาอังกฤษจะเป็นที่ต้องการมากในการประกอบอาชีพทั้งภาครัฐและภาคเอกชน แต่ปรากฏว่าส่วนใหญ่การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมักเน้นไปที่การติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันเพียงอย่างเดียว จึงไม่เพียงพอที่จะเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมในการใช้ภาษาอังกฤษในสถาน

ประกอบการ เนื่องจากการประกอบอาชีพไม่ว่าจะอยู่ในหน่วยงานองค์กร ธุรกิจ และอุตสาหกรรมประเภทใดก็ตาม ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ด้วยเหตุนี้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะจึงมีบทบาทเพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ และมีความจำเป็นที่ต้องพัฒนาศักยภาพทางด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในสาขาวิชาชีพต่างๆ ในบทความนี้ ผู้เขียนจึงนำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) ในศตวรรษที่ 21 โดยมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องดังนี้คือ

1. ความหมายของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ
2. ความสำคัญของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ
3. ปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ
4. แนวทางในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ
5. การสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ
6. การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
7. แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในศตวรรษที่ 21
8. แนวทางการประเมินผลสำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในศตวรรษที่ 21

1. ความหมายของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

นักภาษาศาสตร์และผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษได้พยายามให้ความหมายของการเรียนการสอนอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะไว้หลายความหมาย โดยทั่วไปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะหมายถึงการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศตามวัตถุประสงค์ของการนำภาษานั้นไปใช้ในการทำงานให้ประสบผลสำเร็จ (Mackay and Mountford, 1978: 2)

แต่ในความเห็นของ Widdowson (1983: 20) นั้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ เป็นการสอนหรือฝึกอบรมที่มุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถเฉพาะที่จะทำงานที่กำหนดให้ไว้อย่างชัดเจนได้ งานเหล่านี้

ประกอบด้วยวัตถุประสงค์เฉพาะที่จะต้องมีการออกแบบหลักสูตรให้สอดคล้องและเหมาะสม ทั้งด้านวัตถุประสงค์และเนื้อหา สิ่งที่เป็นความหมายของการเรียนการสอน คือ การพัฒนาความสามารถที่จะจัดการกับปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในการทำงานที่ต้องการภาษาในการสื่อสาร ส่วน Munby (1982: 2) เน้นความหมายของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะที่มีการวิเคราะห์ความต้องการในการสื่อสารเพื่อนำมาสร้างเป็นหลักสูตรการเรียนการสอน

นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ยังมีนักการศึกษาอีกจำนวนหนึ่งที่ได้ให้ความหมายของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะไว้ Strevens (1988) และ Robinson (1991) ได้ให้ความหมายที่สอดคล้องกันดังนี้

1. การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะต่างจากภาษาอังกฤษทั่วไปอย่างมาก เนื่องจากการเรียนรู้ที่ให้สาระความรู้จำนวนมาก
2. การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมีจุดประสงค์ที่ชัดเจน ผู้เรียนไม่ใช่เพียงแค่ชอบเรียน
3. การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมุ่งเน้นความจำเป็นของผู้เรียนอย่างแท้จริง กล่าวคือ ผู้เรียนมีความจำเป็นต้องเรียนเพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์ในการเรียนและการทำงาน

Johns and Prince Machado (2001 อ้างใน Chimroylarp, 2006) กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมีลักษณะแน่นอน 4 ประการคือ ประการที่หนึ่ง ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะได้รับการออกแบบมาเพื่อตอบสนองความต้องการเฉพาะด้านใดด้านหนึ่งของผู้เรียน ประการที่สอง เนื้อหาของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ จะเชื่อมโยงกับสาขาวิชาเฉพาะด้าน อาชีพและกิจกรรม ประการที่สาม มีเนื้อหาหลักเกี่ยวกับการใช้ภาษาในกิจกรรมเหล่านั้น และประการที่สี่ จะต้องแตกต่างจากภาษาอังกฤษทั่วไป นอกจากนั้น ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมีลักษณะที่ผันแปร 2 ประการ นั่นคือ การเรียนรู้ว่าจะอยู่ในวงจำกัดโดยเน้นเฉพาะทักษะการเรียนรู้ (Learning Skills) ที่จำเป็น และวิธีการสอนอาจจะไม่เป็นไปตามรูปแบบวิธีที่เคยสอนกันมา

Smoak (2003: 27) กล่าวว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะอยู่บนพื้นฐานของความต้องการเร่งด่วน และตามสภาพปัจจุบันของผู้เรียนที่จำเป็นต้องปฏิบัติงานในสถานการณ์ชีวิตจริงให้ประสบความสำเร็จที่

ไม่ใช่เพียงแค่การสอบภาษาอังกฤษให้ผ่านเท่านั้น กล่าวโดยสรุป การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะเป็นไปตามความจำเป็นและกิจกรรมทางภาษาจะต้องจัดให้ผู้เรียนทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งมีสภาพการณ์ใกล้เคียงกับความเป็นจริง

2. ความสำคัญของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

ในช่วงต้นของปีค.ศ. 1960 - 1969 เป็นช่วงเวลาที่ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะถือกำเนิดขึ้นมาจากการพัฒนาการสื่อสารระหว่างกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาและกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว จึงทำให้เกิดผลกระทบต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เนื่องจากมีการกำหนดบทบาทของภาษาอังกฤษในฐานะเป็นเครื่องมือของการสื่อสารระหว่างประเทศเพื่อเชื่อมโยงความแตกต่างทางภาษาและวัฒนธรรมรวมทั้งภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการปฏิบัติทางวิทยาศาสตร์และอุตสาหกรรมครั้งที่สอง ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้เกิดการพัฒนารเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะขึ้น เช่นเดียวกับบัณฑิตศึกษาหลายท่านที่ได้เน้นถึงความสำคัญของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะดังต่อไปนี้

Hutchinson & Waters (2006: 6-7) กล่าวว่า เนื่องจากการขยายตัวของเทคโนโลยีและการพาณิชย์จนทำให้เกิดความต้องการใช้ภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาสากล จึงทำให้เกิดผู้เรียนยุคใหม่ที่ต้องมีความรู้ภาษาอังกฤษที่จำเป็นเพื่อตอบสนองการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและการพาณิชย์ดังกล่าว เช่น นักธุรกิจจำเป็นต้องขายสินค้า ช่างจำเป็นต้องอ่านคู่มือในการปฏิบัติงาน แพทย์จำเป็นต้องติดตามความก้าวหน้าในวิชาชีพ ซึ่งทั้งหมดล้วนจำเป็นต้องเรียนรู้และใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องตามความต้องการในอาชีพนั้นๆ

Harding (2007: 6-7) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะที่เกิดจากปัจจัยหลายด้านดังนี้

1. มีการฝึกอบรมและการเรียนทางวิชาชีพเพิ่มขึ้นในขณะที่การศึกษายู่ในวงจำกัด มีความเป็นวิชาการน้อยลง สามารถนำไปประยุกต์ใช้และทำให้เกิดการปฏิบัติได้จริงมากขึ้น ผู้เรียนต้องการให้การเรียนของตนนำไปสู่สิ่งที่เป็นประโยชน์ ในด้านเศรษฐกิจและการตลาดต้องการจ้างบุคคลที่มีทักษะทางวิชาชีพ

2. โลกาภิวัตน์ (Globalization) ที่ยังคงขยายตัวต่อไปและเป็นที่ยึดเหนี่ยวว่า ภาษาอังกฤษกลายเป็นภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร ในโลกที่แคบลงทุกขณะ ภาษาอังกฤษ ในฐานะเป็นภาษาที่ใช้สำหรับการสื่อสารในระดับนานาชาติได้แพร่หลายเพิ่มขึ้น และยังได้กระจายไปสู่บุคคลที่ไม่เคยมีความต้องการภาษาอังกฤษมาก่อน ไม่ว่าจะเป็น นักการเมือง ผู้นำทางธุรกิจ ศาสตราจารย์ที่จำเป็นต้องพูดคุยกับเพื่อนร่วมงานต่างชาติ ครอบคลุมไปถึงพนักงานต้อนรับในโรงแรม พยาบาล หัวหน้าคนงาน และกลุ่มบุคคลใหม่ๆ เช่น พนักงานบริการทางโทรศัพท์ คนงานก่อสร้าง เป็นต้น

3. ผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาขั้นพื้นฐานและมีความรู้ภาษาอังกฤษทั่วไป อย่างครอบคลุมแล้วโดยไม่ต้องคำนึงว่าจะมีความสามารถเพียงใด บุคคลเหล่านี้จึงไม่ต้องการที่จะเรียนภาษาอังกฤษทั่วไปซ้ำอีกเมื่อได้เรียนสูงขึ้นไป การเรียน ภาษาอังกฤษสำหรับบุคคลเหล่านี้จึงต้องการการนำไปใช้และมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน

3. ปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

จากการสังเคราะห์ข้อคิดเห็นจากนักการศึกษาหลายท่าน (ทัตทริยา เรือนคำ และ ยุทธศักดิ์ ชื่นใจชน, 2559; Tsao, 2011; Than, 2016; Johns and Dudley-Evans 1980: 121-124; Xu Yun-Zhu 1999: 60) พบว่า ปัญหาในการเรียน การสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ มีสาเหตุดังต่อไปนี้

1. การขาดแคลนผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญในเนื้อหารายวิชา

ปัญหาที่พบในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์ เฉพาะของผู้เรียนคือ การขาดแคลนผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญในเนื้อหา รายวิชา (ทัตทริยา เรือนคำ และ ยุทธศักดิ์ ชื่นใจชน, 2559) เนื่องจากภาษาอังกฤษเพื่อ วัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) คือ การเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นเพื่อตอบสนองต่อความ ต้องการของผู้เรียน โดยคำนึงถึงบริบทในการใช้ภาษาเป็นหลัก โดยมีการเลือกเนื้อหา และวิธีการสอนให้มีความเหมาะสมตรงกับวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้นการสอน ESP จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ในด้านเนื้อหาวิชาและ ความสามารถทางภาษาควบคู่กันไป แต่ปรากฏว่าส่วนใหญ่ผู้สอนมักมีความรู้ ด้านภาษามากกว่าความรู้ทางด้านเนื้อหา จากปรากฏการณ์ดังกล่าว เมื่อผู้เรียนมี คำถามหรือข้อสงสัยเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาจึงทำให้ผู้สอนไม่สามารถอธิบายให้ผู้เรียน เข้าใจได้

2. การขาดการวิเคราะห์ความต้องการ

คุณประโยชน์ของการวิเคราะห์ความต้องการ (Needs Assessment) ช่วยให้เข้าใจถึงลักษณะความต้องการในงานและกิจกรรมที่ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียน เหตุผลในการเรียน ความคาดหวังและทัศนคติต่อการเรียน ความสามารถและทักษะด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียน รวมไปถึงวิธีการและคุณสมบัติของครูผู้สอน ซึ่งจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะได้มากขึ้น (Tsao, 2011) เมื่อผู้สอนขาดกระบวนการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะจึงทำให้ผู้สอนขาดข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องกับความต้องการของผู้เรียนในหลากหลายประเด็นซึ่งเป็นข้อมูลที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาหลักสูตรรายวิชาให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนอย่างแท้จริง

3. วิธีการสอนที่ไม่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

การเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student - Centered) เป็นหลักสูตรภาษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ในการใช้ภาษา (Language Use) และรู้จักกระบวนการเรียนรู้ภาษา (Language Learning Process) ตามความต้องการและความสนใจของผู้เรียน งานวิจัยของ Tsao (2011) ซึ่งศึกษาวิจัยเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) ในบริบทของประเทศที่มีการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพูนิน ประเทศไต้หวัน พบว่า ทั้งนักศึกษาและอาจารย์ผู้สอนต่างก็ให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมากกว่าภาษาอังกฤษทั่วไป แต่ทัศนคติต่อปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการเรียนนั้นกลับมีความแตกต่างกันคือ นักศึกษาให้ความสำคัญกับการเรียนโดยยึดตัวผู้เรียนเป็นหลัก (Student - Centered) ครอบคลุมด้านความต้องการ แรงจูงใจ และความสามารถต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน และในทางกลับกันอาจารย์ผู้สอนกลับให้ความสำคัญกับหลักสูตร จุดมุ่งหมายในการเรียน และวิธีการสอนมากกว่าที่จะยึดตัวผู้เรียนเป็นหลัก วิธีการสอนที่ไม่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมักจะทำให้ขาดการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน การตั้งเป้าหมายและจุดประสงค์ของรายวิชา

4. ปัญหาด้านการอ่านของผู้เรียน

งานวิจัยของทัตทริยา เรือนคำ และ ยุทธศักดิ์ ชื่นใจชน (2559) ที่เกี่ยวกับการสำรวจปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะพบว่า ผู้เรียนต้องการให้ผู้สอนพัฒนาความรู้ความสามารถในทักษะภาษาอังกฤษรวมทั้ง ความเชี่ยวชาญในเนื้อหารายวิชา อย่างไรก็ตาม งานวิจัยของ Than (2016) ซึ่งสำรวจปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) ของนักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษา เซาร์-อีส์ท์ เมืองตองโน ประเทศเวียดนาม พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ประสบปัญหาด้านการอ่าน โดยเฉพาะการอ่านหนังสือหรือตำราเรียน ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะที่ส่วนมากจะไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ ส่งผลให้เกิดปัญหาในการแปลความในเนื้อหาวิชา อีกทั้ง ผู้สอนก็ไม่สามารถ อธิบายให้เข้าใจได้ นอกจากนี้ผู้สอนต้องการให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อ วัตถุประสงค์เฉพาะควรเน้นการฝึกฝนทักษะทางภาษาควบคู่ไปกับการบูรณาการ เนื้อหาอื่นๆ เข้าไปในหลักสูตร แต่ในทางปฏิบัตินี้ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความพร้อมใน พื้นฐานภาษาอังกฤษที่ไม่ดี จึงไม่สามารถพัฒนาไปสู่ความสำเร็จในภาษาอังกฤษเพื่อ วัตถุประสงค์เฉพาะ

5. การขาดแคลนตำราเรียน

การที่ผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อ วัตถุประสงค์เฉพาะค่อนข้างต่ำนั้น อาจจะมาจกสาเหตุหลายประการคือ การใช้ ตำราเรียนจากต่างประเทศที่ตีพิมพ์มานานแล้ว ทำให้ข้อมูลในเนื้อเรื่องที่อ่านไม่ ทันสมัย และการขาดแคลนแบบฝึกภาระงานต่างๆ ที่เป็นเอกสารจริงมาเป็นสื่อการ สอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (Johns and Dudley-Evans 1980: 121- 124) หรือการใช้ตำราเรียนในท้องตลาดมาสอนซึ่งไม่สามารถบรรลุจุดประสงค์ในการ สอนได้ เนื่องจากหัวข้อเรื่องหรือเนื้อหาวิชาไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน เท่าใดนัก (Xu Yun-Zhu 1999: 60) ซึ่งคำกล่าวนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Orr (1998) ที่กล่าวว่า มีสื่อการสอนจำนวนน้อยมากที่ขายอยู่ในร้านหนังสือที่จะตรงกับ ความต้องการของผู้เรียน และจากประสบการณ์ของผู้เขียนเองพบว่า ตำราเรียน ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะสาขาต่างๆ ที่มีขายอยู่ในท้องตลาดยังมีจำนวน น้อย

4.แนวทางในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

จากสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนั้น พบว่ายังมีปัญหาที่ต้องปรับปรุงและพัฒนาด้านคุณภาพการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนสภาพการบริหาร การนำรูปแบบการเรียนการสอนดังที่กล่าวมาแล้วมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในศตวรรษที่ 21 จัดเป็นทางเลือกหนึ่ง เพื่อให้การพัฒนาการจัดการเรียนการสอนนั้นมีประสิทธิภาพ มีความยืดหยุ่น และหลากหลาย ซึ่งมีแนวทางและกระบวนการในแต่ละด้าน ดังนี้

1. ด้านการบริหารจัดการด้านเทคโนโลยี

สถาบันการศึกษาต้องวางแผน และพัฒนาเครือข่ายสารสนเทศ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะโดยเชื่อมโยงเครือข่ายความเร็วสูงระหว่างมหาวิทยาลัย และสถาบันการศึกษาในต่างประเทศ รวมทั้งจัดหาเงินทุนเพื่อเตรียมทรัพยากรทางเทคโนโลยี เช่น ระบบเครือข่าย อินเทอร์เน็ต คอมพิวเตอร์ที่ใช้สอน และคอมพิวเตอร์ที่ใช้เรียน (ภาสกร เรืองรอง และคณะ, 2557) ซึ่งตรงกับแนวคิดของ Thanh (2016) ที่กล่าวว่า สถานศึกษาควรสนับสนุนงบประมาณในการจัดหาแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ที่มีความทันสมัย สมบูรณ์ สามารถใช้งานได้จริง เพื่อให้เพียงพอต่อการใช้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองของผู้สอนและผู้เรียน และยังมีบทบาทในการกระตุ้นให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาบทเรียนและเอื้อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาทักษะทางภาษา

2. ด้านเนื้อหาหลักสูตรวิชา

มหาวิทยาลัยควรกำหนดนโยบายด้านการผลิตและพัฒนา กำลังคนสู่สากล โดยมุ่งเน้นด้านการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในระดับอุดมศึกษาให้มีมาตรฐาน มีความเฉพาะเจาะจงกับกลุ่มผู้เรียนมากยิ่งขึ้นและสอดคล้องกับ ภาสกร เรืองรอง และคณะ (2557) ได้เขียนบทความวิชาการเรื่อง Blended Learning กับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาไทยในศตวรรษที่ 21 กล่าวไว้ว่า มหาวิทยาลัยควรพัฒนาหลักสูตร รูปแบบ และ

กระบวนการจัดการศึกษาโดยใช้ Blended Learning ให้มีความทันสมัย สอดคล้องกับผู้เรียน ความเปลี่ยนแปลงหรือความก้าวหน้าทางวิชาการ สนับสนุนการดำเนินกิจกรรมด้านการเรียนการสอนผ่านเครือข่าย การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการศึกษาทั้งระบบ นอกจากนี้ในหลักสูตรภาษาอังกฤษพื้นฐานนั้น ควรปรับปรุงเนื้อหาและวิธีการสอน ควรเน้นทักษะการสื่อสารเป็นสำคัญ ซึ่งเป็นการสร้างพื้นฐานความรู้ความเข้าใจอันจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะต่อไป (นัสยา ปาติยเสวี และบริภัทร กิจจาปัญญา, 2553)

3. ด้านผู้บริหาร

ผู้บริหารมหาวิทยาลัยควรให้ความสำคัญในการพัฒนาความรู้พร้อมด้านภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยจัดทำแผนเพื่อพัฒนาความรู้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะสำหรับนักศึกษาในมหาวิทยาลัย และจัดให้มีการสอนเสริมเพื่อเพิ่มคุณภาพและเตรียมความพร้อมในทักษะภาษาอังกฤษ อีกทั้งควรจัดกิจกรรมการแข่งขันทักษะทางภาษาอังกฤษเพื่อเป็นแรงกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษอันจะช่วยแก้ปัญหาระดับความรู้ ความสามารถของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย

4. ด้านผู้สอน

Thanh (2016) ได้เสนอแนวทางแก้ไขปัญหาในความสามารถของผู้สอนโดยให้ประสานความร่วมมือไปยังภาควิชาภาษาต่างประเทศในการจัดส่งบุคลากรมาฝึกอบรมภาษาแก่ผู้สอน ผู้สอนควรพัฒนาให้มีความรู้ความสามารถเพียงพอในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนและจัดกระบวนการเรียนรู้ ผู้สอนและผู้เรียนนำความรู้ด้านเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาไปใช้ในกระบวนการเรียนการสอนและการเรียนรู้ด้วยตนเอง รวมทั้งผู้สอนควรมีการวิเคราะห์ความต้องการ เนื่องจากการวิเคราะห์ความต้องการเป็นเครื่องมือ เทคนิคและกลวิธีที่ช่วยในการกำหนดเนื้อหา รูปแบบวิธีการสอน ระยะเวลาในการสอน ขั้นตอนการสอนสำหรับผู้เรียนในแต่ละหลักสูตร (Johnson, 1989)

5. ด้านผู้เรียน

การจะส่งเสริมและพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะให้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายของหลักสูตรนั้น ฮัทชินสันและวอเตอร์ส (Hutchinson & Waters, 1994) กล่าวว่า ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องควรพิจารณา

ถึงความต้องการและความสนใจของตัวผู้เรียนเป็นหลัก ผู้เรียนควรมีทัศนคติ มุมมอง และการรับรู้ที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ เนื่องจาก ทัศนคติ มุมมอง และการรับรู้เป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการวางแผนและจัดการหลักสูตรให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียน อีกทั้งยังเป็นปัจจัยที่ส่งผลให้ตัวผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองให้กลายเป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพ สามารถเข้าสู่การแข่งขันในตลาดแรงงานที่มีความเป็นสากลได้ (ทัตทริยา เรือนคำ และ ยุทธศักดิ์ ชื่นใจชน, 2559) อันจะส่งผลให้นักศึกษามีความสามารถด้านภาษาอังกฤษในสาขาวิชาชีพของตน นอกจากนี้ควรรณรงค์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ได้อย่างทั่วถึง สร้างสรรค์ และมีประสิทธิภาพ

5. การสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

การสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะนั้น เป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การออกแบบหลักสูตรจึงต้องใช้กลวิธีในการจำกัดเป้าหมายของหลักสูตร และจำกัดปริมาณเนื้อหาทางภาษาให้เหมาะสมตามความต้องการของผู้เรียนกลุ่มต่างๆ ซึ่งจะต้องพิจารณาองค์ประกอบต่างๆ ของหลักสูตรให้ชัดเจนเพื่อประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ดังมีนักวิชาการหลายท่านเสนอแนะแนวทางในการสร้างหลักสูตรไว้ดังนี้

นูแนน (Nunan 1988: 159, อ้างถึงใน ญัฐชยา เฉลยทรัพย์ 2539: 225) ได้ให้รายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนในการออกแบบหลักสูตรที่ถือผู้เรียนเป็นสำคัญไว้ดังนี้

ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์ความต้องการ (Need analysis) ระบุความสามารถในปัจจุบันของผู้เรียน และหาข้อมูลเป้าหมายเหตุจูงใจในการเรียนจากผู้เรียน

ขั้นที่ 2 การจัดกลุ่มผู้เรียน (Grouping learners) จัดกลุ่มผู้เรียนตามความสามารถและเป้าหมายในการสื่อสาร

ขั้นที่ 3 การคัดเลือกกิจกรรม (Task selection) คัดเลือกและจัดกิจกรรมต่างๆ โดยดูจากระดับความสามารถของผู้เรียนในปัจจุบันเป้าหมายในการสื่อสาร ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษา ข้อมูลจากผู้เรียน

ขั้นที่ 4 การระบุเนื้อหาที่แน่นอน (Content specification) คัดเลือก ไวยากรณ์ ศัพท์ และอื่นๆ เพื่อนำมาสอน โดยดูหัวข้อเรื่องต่างๆ ในหลักสูตร และ ข้อมูลจากผู้เรียน

ขั้นที่ 5 การประเมิน (Assessment) พัฒนาและประเมินเครื่องมือ เพื่อดู ว่าบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในขั้นตอนแรกหรือไม่ ฝึกอบรมผู้เรียนให้ควบคุมตนเอง และประเมินตนเอง

ขั้นที่ 6 การประเมินผล (Evaluation) ให้ผู้เรียนมีส่วนในการประเมิน วิชาโปโตการ์ (Potocar 2004) ได้เสนอรูปแบบของการสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษ เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะสำหรับวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาไว้ดังนี้

1. วางขอบข่ายสำหรับการออกแบบหลักสูตรโดยครอบคลุมหัวข้อต่อไปนี้

- 1.1 ใช้กระบวนการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
- 1.2 ใช้กระบวนการสอนเพื่อการสื่อสาร
- 1.3 เน้นเรื่องกลวิธีและทักษะในการพัฒนาภาษา
- 1.4 เน้นเรื่องการเรียนรู้ที่จะเรียน ส่งเสริมการใช้ความคิดสร้างสรรค์
- 1.5 การสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในระดับสูงต้องเตรียมพร้อมในเรื่องของภาระงาน

- 1.6 ใช้ภาษาอังกฤษแบบร่วมสมัย
- 1.7 ใช้วิธีการสอนที่หลากหลายข้อมูลทางเทคโนโลยี เช่น อีเมล
- 1.8 ส่งเสริมในเรื่องการประเมินตนเองและการตระหนักในเรื่องของวัฒนธรรมข้ามชาติ

2. วิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน ครู แหล่งประกอบการตามหัวข้อต่อไปนี้

- 2.1 จุดประสงค์ในการเรียนและความต้องการของผู้เรียน
- 2.2 จุดประสงค์ในการสอนและส่วนที่ครูต้องการสอนเพิ่มเติม
- 2.3 สถานการณ์เป้าหมายที่ต้องการ

3. ทำการสำรวจความต้องการของผู้เรียนเพื่อหาแกนร่วมของความต้องการ ความจำเป็น และทัศนคติที่แตกต่างระหว่างผู้เรียน

4. ศึกษาข้อมูลจากแบบสำรวจแล้วร่างหลักสูตร จากนั้นประมวลผลการร่างหลักสูตรตามแนวคิดของฮัทชินสันและวอเตอร์ส ประกอบด้วยปัจจัย 3 ประการ คือ

1. ลักษณะของภาษามีอะไรบ้าง นำมากำหนดเป็นหลักสูตรและการสอน
 2. จะนำทฤษฎีการเรียนรู้ภาษามาใช้อย่างไร นำมากำหนดวิธีการสอน
 3. วิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนว่า ผู้เรียนเป็นใคร เหตุผลในการเรียน สถานที่และเวลานำมากำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้และสถานการณ์ในการเรียน
- นอกจากนี้ ฮัทชินสันและวอเตอร์ส (Hutchinson and Waters 1999: 65-76) ได้เสนอแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะไว้ดังนี้

1. แนวการสอนแบบเน้นภาษาเป็นศูนย์กลาง (A Language-Centred Approach) แนวการสอนนี้จะได้ข้อมูลจากการวิเคราะห์สถานการณ์เป้าหมายของผู้เรียน แล้วจึงนำเนื้อหาที่ตรงกับความต่อนั้นมาสอนผู้เรียน ซึ่งอาจจะมีข้อเสียอยู่บ้างคือ ผู้เรียนอาจจะได้เรียนในเนื้อหาเฉพาะทางอยู่ในขอบเขตจำกัดเท่านั้น แต่อาจจะขาดความรู้ในเรื่องภาษาอังกฤษทั่วไป

2. แนวการสอนแบบเน้นทักษะเป็นศูนย์กลาง (A Skill-Centred Approach) แนวการสอนนี้ ประกอบด้วยหลักการ 2 ประการ คือ

2.1 สมมุติฐานทางทฤษฎี (Theoretical) พฤติกรรมการเรียนขึ้นอยู่กับทักษะและกลวิธีในการเรียนให้ความสนใจในเรื่องของสมรรถวิสัยในการเรียน (Competency)

2.2 พื้นฐานแนวปฏิบัตินิยม (Pragmatic) เน้นในเรื่องความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียน ซึ่งไม่ควรตั้งจุดประสงค์ในการเรียนให้แคบเกินไป เช่น เน้นในเรื่องของการเรียนรู้ตามสถานการณ์เป้าหมายเท่านั้น แต่ควรให้ความสนใจในเรื่องพัฒนาการทางภาษาของผู้เรียนเพื่อเป็นแนวทางในการเรียนรู้หลังจากจบหลักสูตร

3. แนวการสอนแบบเน้นการเรียนรู้เป็นศูนย์กลาง (Learning-Centred Approach) แนวการสอนนี้ถือว่าผู้เรียนจะเป็นผู้ที่สร้างแบบแผนการเรียนรู้ของตนเองโดยใช้ทักษะและความรู้เพื่อแสวงหาข้อมูลใหม่ จนบรรลุเป้าหมายในการเรียน และเน้นในเรื่องของปัจจัยที่จะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน เช่น สื่อการสอนหรือวิธีการสอน

จากแนวคิดของนักการศึกษาดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะเน้นการฝึกปฏิบัติจริง โดยเน้นหลักการสำคัญ 3 ประการคือ เน้นการจัดหลักสูตรโดยการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน (Needs analysis) เนื้อหาวิชา (Text Analysis) และความต้องการทางด้านภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการสื่อสารในสาขาอาชีพ (The enablement of learners to communicate successfully in their future academic or occupational careers) นอกจากนั้นการสร้างหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะควรมีจุดมุ่งหมายโดยตรงที่จะทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้และมีความชัดเจนในการลำดับเนื้อหา และนำเสนอกิจกรรมการสอนที่สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้โดยผู้สอนใช้รูปแบบวิธีการสอนที่หลากหลาย อาทิ การเรียนรู้จากการทำโครงการ การเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน และการเรียนรู้แบบผสมผสาน

6. การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

คณะกรรมการการศึกษานานาชาติว่าด้วยการศึกษาในศตวรรษที่ 21 (2540) แห่งยูเนสโก ได้สรุปแนวทางการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 เป็นรายงานและตั้งชื่อรายงานว่า “Learning : The Treasure Within” แปลว่า “การเรียนรู้ : ชุมทรัพย์ในตน” ในรายงานดังกล่าวมีสาระสำคัญตอนหนึ่งที่กล่าวถึง “สี่เสาหลักทางการศึกษา” ซึ่งเป็นหลักในการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วยการเรียนรู้ 4 แบบ ได้แก่ การเรียนรู้เพื่อรู้ (learning to know) การเรียนรู้เพื่อปฏิบัติได้ (learning to do) การเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกัน (learning to live together) และการเรียนรู้เพื่อชีวิต (learning to be) ซึ่ง วิชัย วงษ์ใหญ่ (2557: 1-2) ได้ขยายความการเรียนรู้แต่ละแบบมีรายละเอียดดังนี้

1. การเรียนรู้เพื่อรู้ หมายถึง การเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนากระบวนการคิด การแสวงหาความรู้และวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้สามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ตลอดชีวิต กระบวนการเรียนรู้เน้นการฝึกสติ สมาธิ ความจำ ความคิด ผสมผสาน กับสภาพจริงและประสบการณ์ในการปฏิบัติ

2. การเรียนรู้เพื่อปฏิบัติได้ หมายถึง การเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาความสามารถและความชำนาญ รวมทั้งสมรรถนะ ทางด้านวิชาชีพ สามารถปฏิบัติงานเป็นหมู่คณะ สามารถประยุกต์องค์ความรู้ไปสู่การปฏิบัติงานและอาชีพได้อย่างเหมาะสม

กระบวนการเรียนรู้จะเป็นการบูรณาการระหว่างความรู้ภาคทฤษฎีและการฝึกปฏิบัติที่เป็นประสบการณ์ต่างๆ ทางสังคม

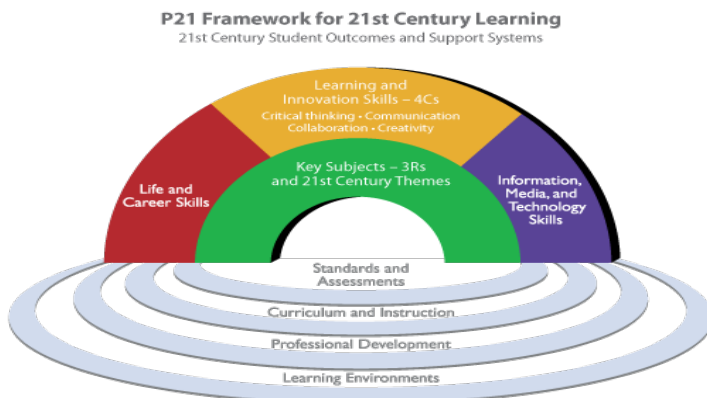
3. การเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกัน หมายถึง การเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนสามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างมีความสุข มีความตระหนักรู้ในการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน การแก้ปัญหาความขัดแย้งด้วยสันติวิธี มีความเคารพสิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และเข้าใจความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อ ของแต่ละบุคคลในสังคม

4. การเรียนรู้เพื่อชีวิต หมายถึง การเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านจิตใจ ร่างกาย และสติปัญญาให้มีความสำคัญกับจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ ภาษา และวัฒนธรรม เพื่อพัฒนาความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม ศิลธรรม สามารถปรับตัวและปรับปรุงบุคลิกภาพของตน เข้าใจตนเอง และผู้อื่น

จากการเรียนรู้ 4 แบบ ซึ่งเป็น 4 เสาหลักของการศึกษาที่กล่าวมาอาจพิจารณาได้ว่า การเรียนรู้เพื่อรู้เป็นการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาสติปัญญา การเรียนรู้เพื่อปฏิบัติได้เป็นการเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาทักษะ การเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันเป็นการเรียนรู้ที่เน้นมนุษย์สัมพันธ์ ส่วนการเรียนรู้เพื่อชีวิตเป็นการเรียนรู้ที่เป็นการพัฒนาความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ผู้เขียนมีความเห็นว่าการเรียนรู้ 3 แบบแรกร่วมกันก่อให้เกิดการเรียนรู้แบบที่ 4 และการเรียนรู้ทั้ง 4 แบบ ต่างมีความสัมพันธ์กัน

เครือข่ายองค์กรความร่วมมือเพื่อทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 (The partnership for 21st century skills, 2009) ได้เสนอแนะกรอบแนวคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ว่าควรมุ่งเสริมสร้างทักษะสำคัญ 3 ประการแก่ผู้เรียน คือ ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม (Learning and Innovation Skills) ทักษะชีวิตและการประกอบอาชีพ (Life and Career Skills) และทักษะด้านข้อมูลข่าวสาร การสื่อสาร และเทคโนโลยี (Information, Media and Technology Skills) โดยให้ความสำคัญกับการเรียนการสอนประเด็นเรื่องที่มีลักษณะเป็นพหุวิทยาการ (21st Century Interdisciplinary Themes) 5 ประเด็น ได้แก่ 1) ความตระหนักรู้เกี่ยวกับโลก (Global Awareness) 2) การเงิน เศรษฐศาสตร์ ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ (Financial, Economic, Business and Entrepreneurial Literacy) 3) ความเข้าใจเกี่ยวกับฐานะพลโลก (Civic Literacy) 4) ความเข้าใจ

เกี่ยวกับสุขภาพ (Health Literacy) และ 5) ความเข้าใจด้านสิ่งแวดล้อม (Environment Literacy)

ภาพที่ 1 กรอบความคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

ที่มา: The partnership for 21st century skills, 2009

7. แนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในศตวรรษที่ 21

จากข้อมูลข้างต้น ผู้เขียนพบว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะที่สอดคล้องกับยุคศตวรรษที่ 21 ควรให้ความสำคัญกับทักษะและสมรรถนะของผู้เรียนมากกว่าตัวเนื้อหาความรู้ การสร้างประสบการณ์ การเชื่อมโยงความรู้ การรู้จักบูรณาการเนื้อหาแต่ละวิชาผ่านกระบวนการคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาจริง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจโลกแห่งความเป็นจริงด้วยมิติรอบด้าน และเกิดสมรรถนะในการเรียนรู้ติดตัวไป ผู้เขียนขอแนะนำแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในศตวรรษที่ 21 ดังต่อไปนี้

1. การเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended learning)

การเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) เป็นรูปแบบการสอนรูปแบบหนึ่งภายใต้กระแสแห่งการพัฒนากิจการด้านเทคโนโลยี เป็นการบูรณาการการ

ปรับใช้เทคโนโลยีกับการสอนแบบปกติ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล นอกจากนี้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในปัจจุบันยังมีความจำเป็นที่ต้องมีเนื้อหาที่สามารถปรับเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยี และการเจริญเติบโตของวงการอุตสาหกรรมในโลกปัจจุบันอีกด้วย (Achara Wongsotohorn, 2001: 28-35) ดังนั้นสื่อการสอนที่จะสามารถตอบสนองความต้องการนี้ได้จึงต้องเป็นสื่อที่ทันสมัย มีข้อมูลที่หลากหลายตามความต้องการของผู้สอนและผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถค้นคว้าความรู้ใหม่ๆ ทันทับความเจริญของเทคโนโลยีได้ ซึ่งในปัจจุบันนี้อินเทอร์เน็ตถือเป็นสื่อการสอนที่เหมาะสมที่สุด

2. การเรียนรู้จากการทำโครงการ (Project-Based Learning)

โครงการ คือ งานศึกษาค้นคว้าที่ผู้เรียนร่วมกันเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องใดเรื่องหนึ่งซึ่งผู้เรียนต้องการศึกษา แล้วดำเนินการศึกษาค้นคว้าภายในเวลาที่ตกลงกันไว้ จนได้ผลออกมาตามที่ตั้งจุดประสงค์ไว้ ลักษณะเด่นของโครงการคือ มุ่งเน้นไปที่การเรียนรู้เนื้อหามากกว่าเป้าหมายด้านภาษาเฉพาะภาษาใดภาษาหนึ่งมีลักษณะมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง แม้ครูผู้สอนจะมีบทบาทในการสนับสนุนและเสนอแนะตลอดกระบวนการ มีลักษณะเป็นการร่วมมือมากกว่าการแข่งขัน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์จากกันและกัน นอกจากนี้การเรียนรู้จากการทำโครงการนำไปสู่การบูรณาการที่แท้จริงทั้งด้านทักษะและกระบวนการแสวงหาข้อมูลจากแหล่งความรู้ต่างๆ ที่สะท้อนถึงภาระงานในชีวิตจริง

3. การเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน (Task – Based Learning)

การเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่ใช้ภาระงาน (Tasks) เป็นหลัก มีลักษณะเป็นหลักสูตรแบบวิเคราะห์ (Analysis Syllabus) โดยยึดเอาระบบภาษาทั้งหมดมาวิเคราะห์ แล้วจัดเป็นหน่วยใหญ่ๆ ไว้ตามความสามารถของผู้เรียนและเน้นว่าจะเรียนภาษาอย่างไร โดยยึดให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดองค์ประกอบต่างๆ ของหลักสูตรด้วย ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน การพัฒนารูปแบบภาระงาน การทดลองใช้ภาระงาน และการประเมินหลักสูตร

4. การจัดการเรียนรู้ภาษาโดยใช้เนื้อหาเป็นสื่อ (Content – Based Instruction)

การจัดการเรียนการสอนภาษาโดยใช้เนื้อหาเป็นสื่อ หมายถึง การสอนภาษาที่นำเนื้อหาวิชาต่างๆ มาบูรณาการกับจุดหมายของการสอนภาษา ผู้เรียนใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และในขณะเดียวกันก็พัฒนาการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารไปด้วย ดังนั้นการคัดเลือกเนื้อหาที่นำมาให้ผู้เรียนได้เรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งเพราะเนื้อหาที่คัดเลือกมาจะต้องเอื้อต่อการบูรณาการการสอนทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่านและเขียน นอกจากนี้ ยังช่วยให้ผู้เรียนมีการคิดวิเคราะห์ สามารถตีความ ประเมินข้อมูลของเรื่องและพัฒนาการเขียนเชิงวิชาการที่เกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาในลักษณะองค์รวม (Whole Language Learning)

5. การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Integrate Learning)

การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ คือ ยุทธศาสตร์การเรียนรู้ซึ่งเปิดโอกาสให้ใช้วิธีการตั้งคำถาม (Question) และกระบวนการแก้ปัญหา (Problem Solving) มาเป็นตัวนำกระบวนการแสวงหาความรู้และทักษะ โดยไม่ยึดติดในโครงสร้างของสาขาวิชาต่างๆ ทางด้านวิชาการ เพื่อประโยชน์ในการจัดหลักสูตรและจัดการเรียนการสอน ประโยชน์ของการเรียนรู้แบบบูรณาการคือ เปิดโอกาสให้ครูผู้สอนทุกวิชาได้ทำงานร่วมกันหรือร่วมมือกันบูรณาการความรู้ ช่วยให้ผู้เรียนตระหนักถึงคุณค่าในการนำความรู้ที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้ความเข้าใจในลักษณะองค์รวมเชื่อมโยงของมวลความรู้และประสบการณ์ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ความเข้าใจในสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัว และช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีจุดหมายและมีความหมาย

ความแตกต่างระหว่างการเรียนรู้แบบผสมผสานและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการคือ การเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning)” เป็นนวัตกรรมการศึกษาที่ผสมผสานโมดูล (Module) การเรียนการสอนหลายรูปแบบเข้าด้วยกัน เป็นลักษณะของการผสมผสานการเรียนทางไกล (Distance Learning) ผ่าน

ระบบเครือข่าย Online ร่วมกับการเรียนแบบเผชิญหน้า (Face to Face) ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากกว่าการนั่งฟังการบรรยายในชั้นเรียนปกติ ทั้งนี้จะให้ความสำคัญกับการเลือกใช้สื่อที่เหมาะสม และถูกต้องตามจุดประสงค์การเรียนรู้ในลักษณะต่างๆ เพื่อเพิ่มศักยภาพการเรียนการสอน ในขณะที่การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Learning Integration) อาจจัดได้ 2 ลักษณะ คือ

1. การบูรณาการภายในวิชา (Intradisciplinary) เป็นการบูรณาการที่เกิดขึ้นภายในขอบเขตของเนื้อหาเดียวกัน วิชาที่ใช้หลักการบูรณาการภายในวิชาเดียวกันมากที่สุด คือ วิชาภาษาหรือกระบวนการทางภาษา ซึ่งประกอบด้วย การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เนื่องจากมีความเกี่ยวพันกันหลายแบบ นอกจากวิชาภาษาแล้ว วิชาสังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ หรือคณิตศาสตร์ ก็ใช้หลักการเชื่อมโยงภายในวิชาได้

2. การบูรณาการระหว่างวิชา (Interdisciplinary) เป็นการเชื่อมโยงหรือรวมศาสตร์ต่างๆ ตั้งแต่ 2 สาขาวิชาขึ้นไปภายในหัวเรื่อง (Theme) เดียวกัน เป็นการเรียนรู้โดยใช้ความรู้ความเข้าใจและทักษะในศาสตร์ หรือความรู้ในวิชาต่างๆ มากกว่า 1 วิชาขึ้นไปเพื่อแก้ปัญหา หรือการแสวงหาความรู้ความเข้าใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง การเชื่อมโยงความรู้และทักษะระหว่างวิชาต่างๆ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ลึกซึ้ง ไม่ใช่เพียงผิวเผินและมีลักษณะใกล้เคียงกับชีวิตจริงมากขึ้น

จากแนวทางการจัดการเรียนการสอนดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า มีแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะหลายแนวคิด แต่ละแนวคิดช่วยสร้างความคิดที่เป็นระบบให้แก่ผู้สอน ช่วยให้การวิเคราะห์ สังเคราะห์ หรือกรอบในการพัฒนามโนทัศน์เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ การจัดกิจกรรมการเรียนในแต่ละครั้ง ผู้สอนอาจจะใช้รูปแบบวิธีการสอนมากกว่าหนึ่งรูปแบบ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเนื้อหาของรายวิชาแนวคิดเหล่านี้ช่วยให้ผู้สอนตัดสินใจวางแผนการจัดการเรียนการสอน การเลือกกิจกรรมประกอบการเรียนการสอน การเลือกสื่อการเรียนรู้

ตัวอย่างการนำรูปแบบการเรียนรู้จากการทำโครงการมาใช้ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

ในบทความนี้ผู้เขียนขอยกตัวอย่างการนำการจัดการเรียนรู้แบบโครงการ (Project-Based learning) มาใช้ในรายวิชาภาษาอังกฤษในวิชาชีพออกแบบนิเทศศิลป์ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2560 ซึ่งผู้เรียนเป็นนักศึกษาสาขาวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์ชั้นปีที่ 3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ผู้สอนได้มอบหมายให้ผู้เรียนจัดทำโครงการเกี่ยวกับการนำเสนอผลงานการออกแบบนิเทศศิลป์ทางวาจาเป็นภาษาอังกฤษ (Oral Presentation) ในช่วงโม่งสุดท้ายของการเรียน (โดยนักศึกษาสามารถเลือกชิ้นงานมา 1 ชิ้นงานจากบรรดาชิ้นงานทั้งหลายที่นักศึกษาเคยได้ส่งงานอาจารย์มาก่อนหน้าที่จะมาเรียนในรายวิชานี้ อาทิ การออกแบบสัญลักษณ์ สตอร์รี่บอร์ด การออกแบบกราฟิกบนบรรจุภัณฑ์ การถ่ายภาพ) ผู้สอนยกสถานการณ์สมมติโดยให้ผู้ฟังเป็นลูกค้าที่มาฟังการนำเสนอผลงานเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์

พิจารณาจากหลักในการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำโครงการดังกล่าว ประกอบด้วยการเรียนรู้ 4 แบบ ได้แก่

- *การเรียนรู้เพื่อรู้* ในระหว่างการเรียนสัปดาห์แรกๆ ผู้สอนสามารถสอนความรู้ และคำศัพท์เกี่ยวกับหลักการออกแบบ การวาดเส้น การออกแบบและจัดวางตัวอักษร การออกแบบสัญลักษณ์ ความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบ ผู้สอนแนะนำเว็บไซต์และแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อที่นักศึกษาจะได้แสวงหาความรู้เพิ่มเติม ตลอดระยะเวลาในการเตรียมโครงการ ผู้สอนจะมีบทบาทในการสนับสนุนและเสนอแนะตลอดกระบวนการ

- *การเรียนรู้เพื่อปฏิบัติได้* ผู้สอนสามารถสอนความรู้และทักษะเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อการนำเสนอผลงาน (English for Presentations) ผู้สอนอาจแนะนำคลิปวิดีโอการนำเสนอผลงานภาคภาษาอังกฤษที่น่าสนใจ และมีประสิทธิภาพ มาให้ผู้เรียนดูเป็นตัวอย่างและฝึกฝนด้วยตนเอง

- *การเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกัน* ผู้สอนสามารถสอนความรู้เกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม พยายามให้ผู้เรียนเข้าใจความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรม ประเพณี ความเชื่อของแต่ละบุคคลในสังคม หากลูกค้ำมีทัศนคติความเชื่ออย่างใดอย่างหนึ่ง และต้องการให้ผลิตภัณฑ์เป็นไปตามความต้องการของตน นักออกแบบนิเทศศิลป์ที่ดีจำเป็นต้องรับฟัง เข้าใจ และปรับเปลี่ยนตามความต้องการของลูกค้ำ

- *การเรียนรู้เพื่อชีวิต* ผู้สอนสามารถสอนหลักในการออกแบบที่ต้องอยู่บนพื้นฐานของความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม และศีลธรรม ผู้สอนสามารถสอนผู้เรียนโดยการนำตัวอย่างการออกแบบที่มีความคิดสร้างสรรค์ และเน้นให้ผู้เรียนฝึกฝนจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

การเรียนรู้ในการจัดทำโครงการนี้จะมีใช้การเรียนรู้เนื้อหาวิชาหนึ่งวิชาใดแบบแยกส่วนโดยลำพัง แต่ผู้เรียนจะเรียนรู้ผ่านประเด็นเรื่องราวจริงที่ปรากฏอยู่ในสังคม โดยอาศัยภาษาเป็นเครื่องมือเพื่อรับรู้ศาสตร์นั้นๆ ทั้งด้านวิชาการและด้านอาชีพในการเรียนภาษา มิใช่เป็นเพียงการเรียนเฉพาะตัวเนื้อหาภาษา แต่ใช้ภาษาเพื่อเป็นเครื่องมือในการเชื่อมโยงและบูรณาการในศาสตร์อื่นๆ ผู้เรียนแสวงหาข้อมูลจากแหล่งความรู้ต่างๆ นำมาสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่มีคุณค่าต่อชีวิตและสังคม เป็นเครื่องยืนยันว่าความรู้ที่ได้จากในห้องเรียนนั้นเป็นสิ่งที่มีความหมายและสามารถนำไปใช้ได้ในโลกแห่งความเป็นจริง

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์กิจกรรมการเรียนรู้และหลักในการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21

รายวิชา ESP	กิจกรรมการเรียนรู้	หลักในการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21	รูปแบบวิธีสอน
ภาษาอังกฤษ ในวิชาชีพ ออกแบบนิเทศ ศิลป์ 1	- สอนความรู้และคำศัพท์เกี่ยวกับหลักการออกแบบ การวาดเส้น การออกแบบ สัญลักษณ์ ฯลฯ	- การเรียนรู้เพื่อรู้	- การเรียนรู้ภาษาโดยใช้เนื้อหาเป็นสื่อ
	- แนะนำเว็บไซต์และแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้	- การเรียนรู้เพื่อรู้	- การเรียนรู้แบบผสมผสาน - การเรียนรู้จากการทำโครงการ - การเรียนรู้แบบบูรณาการ
	- ค้นหาคลิปวิดีโอเกี่ยวกับการนำเสนอผลงานให้นักศึกษาดูเป็นตัวอย่างและฝึกฝนด้วยตนเอง	- การเรียนรู้เพื่อปฏิบัติได้	- การเรียนรู้แบบผสมผสาน - การเรียนรู้แบบบูรณาการ
	- สอนความรู้เกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรม	- การเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกัน	- การเรียนรู้ภาษาโดยใช้เนื้อหาเป็นสื่อ - การเรียนรู้แบบบูรณาการ
	- สอนหลักในการออกแบบที่ต้องอยู่บนพื้นฐานของความรับผิดชอบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม และศีลธรรม	- การเรียนรู้เพื่อชีวิต	- การเรียนรู้ภาษาโดยใช้เนื้อหาเป็นสื่อ - การเรียนรู้แบบบูรณาการ

8. แนวทางการประเมินผลสำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในศตวรรษที่ 21

จากตัวอย่างข้างต้นจะพบว่าหลักในการจัดการศึกษามีลักษณะเป็นการเรียนรู้เพื่อรู้ การเรียนรู้เพื่อปฏิบัติได้ การเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกัน และการเรียนรู้เพื่อชีวิตซึ่งผู้เรียนจะต้องร่วมมือกันค้นคว้าและสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ผ่านกระบวนการทำโครงการ (Project) เป็นหลัก การประเมินผลการเรียนรู้จึงควรให้คุณค่ากับการประเมินวิธีการเรียนรู้โดยพิจารณาจากความสามารถในการปฏิบัติงาน (Performance Assessment) ซึ่งสะท้อนถึงทักษะและสมรรถนะของผู้เรียนมากกว่าเพียงแค่การประเมินคำตอบว่าถูกหรือผิด สอดคล้องกับที่ National Council on

Measurement in Education (2012) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการประเมิน ในศตวรรษที่ 21 ไว้ดังนี้

- 1) ควรใช้วิธีการประเมินผลที่หลากหลาย เพื่อตรวจสอบข้อมูลให้มีความ น่าเชื่อถือ
- 2) ภาระงานที่ใช้ในการประเมินควรมีระดับความซับซ้อนที่เหมาะสมและท้าทาย ความสามารถ
- 3) ควรประเมินด้วยภาระงานที่มีลักษณะปลายเปิด (open-ended) หรือมี โครงสร้างที่ยืดหยุ่น (ill-structured tasks)
- 4) ควรประเมินโดยใช้ภาระงานที่มีความหมาย และสอดคล้องตามสภาพจริง เป็นปัญหาในชีวิตจริง
- 5) ภาระงานนั้นควรมุ่งให้นักเรียนได้แสดงเหตุผลและการคิดที่ชัดเจน
- 6) ควรสรรหาวิธีการประเมินใหม่ๆ ที่จะช่วยให้ระบุระดับความสามารถได้อย่าง แท้จริง

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะในศตวรรษที่ 21 เป็นรูปแบบการเรียนการสอนแบบบูรณาการรูปแบบหนึ่ง ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ เรียนรู้สาระวิชาต่างๆ โดยอาศัยภาษาเป็นเครื่องมือเพื่อรับรู้อาสาสมัครนั้นๆ การเรียนรู้ สาระวิชาต่างๆ จะไม่ได้เน้นการเรียนรู้เนื้อหาของวิชาหนึ่งวิชาใดโดยเฉพาะ แต่จะให้ความสำคัญกับทักษะ (Skills) หรือ สมรรถนะ (Competencies) ของผู้เรียนในการ ประยุกต์ใช้ความรู้ข้ามศาสตร์วิชาเพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับเรียนรู้ตลอดชีวิต

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะเป็นสิ่งที่ สถาบันอุดมศึกษาให้ความสำคัญมากขึ้นเป็นลำดับ ปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษาก็ตระหนักถึงความสำคัญ และมีความพยายามอย่างยิ่งที่จะส่งเสริมให้ ผู้สอนนำประเด็นเรื่องที่มีลักษณะเป็นพหุวิทยาการไปใช้ออกแบบจัดการเรียนรู้ แต่ก็ ยังประสบปัญหาและอุปสรรคอยู่มาก เนื่องจากสังคมไทยยังคุ้นชินอยู่กับการสอนตัว เนื้อหาความรู้ (Content) แบบแยกวิชาที่หยิ่งรากลในระบบการศึกษาไทยมานาน การที่จะสร้างความเชื่อมั่นจนสามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวิถีคิดได้อย่างต้องใช้เวลาพอสมควร

ปัญหาสำคัญในเชิงปฏิบัติประการหนึ่งคือ ผู้สอนยังขาดการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับเป็นแนวทางและสร้างความมั่นใจที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการสอน หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและ/หรือนักวิชาการทางการศึกษาจะต้องช่วยกันสร้างและเผยแพร่นวัตกรรม เพื่อให้ผู้สอนเกิดความรู้ความเข้าใจที่ชัดเจนมากขึ้น แต่ทั้งนี้ระบบการวัดผลและประเมินผลเองก็ต้องปรับรูปแบบให้สอดคล้องกับแนวคิดของการจัดการศึกษาดังกล่าวด้วย เพราะหากผู้สอนปรับเปลี่ยนการสอนมาเน้นฝึกให้ผู้เรียนเกิดทักษะหรือสมรรถนะในการประยุกต์ความรู้แล้ว แต่ทว่ายังมีการวัดผลประเมินผลผู้เรียนแต่ในด้านการจดจำเนื้อหาความรู้กันอยู่เช่นเดิม การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะคงเกิดความล้าหลังเป็นสองระบบ และผู้ที่จะต้องได้รับผลกระทบนั้นโดยตรงก็คือผู้เรียนนั่นเอง

รายการอ้างอิง

- คณะกรรมการอำนวยการนานาชาติว่าด้วยการศึกษาในศตวรรษที่ 21. (2540). **การเรียนรู้ : ขุมทรัพย์ในตน** แปลจาก learning : the treasure within. โดยศรีน้อย โพธิ์วาทองและคณะ. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการศึกษาแห่งชาติ.
- ทัตทริยา เรือนคำ และ ยุทธศักดิ์ ชื่นใจชน. (2559, กรกฎาคม – ธันวาคม) การสำรวจการรับรู้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะของวิทยาลัยพาณิชย์การบึงพระพิษณุโลก. **วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง**. 5(2) : 77-94.
- นัสยา ปาติยเสวีและบริภัทร กิจจาปัญญา. (2553). **การศึกษาความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากร**. กรุงเทพฯ: คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ภาสกร เรืองรองและคณะ. (2557). **Blended learning** กับการพัฒนาคุณภาพการศึกษาไทยในศตวรรษที่ 21. ค้นเมื่อวันที่ 23 เมษายน 2560 จาก <http://nueducation2556.blogspot.com/2014/02/blended-learning-21.html>
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2557). **สี่เสาหลักของการศึกษา**. ค้นเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2560 จาก www.curriculumandlearning.com/upload/สี่เสาหลักทางการศึกษา_1400078221.pdf
- Dudley – Evans, T., and M. St. John. (2000). **Developments in ESP : A Multi-Disciplinary Approach**. 2nd ed. Cambridge : Cambridge University Press.
- Hutchinson, T. and Waters, A. (1994). **English for Specific Purposes: A Learning Centred Approach**. New York: Cambridge University Press.
- Hutchinson, T., and Waters, A. (1999). **English for Specific Purposes**. Cambridge : Cambridge University Press.
- Johnson, K. (1989). **The second language curriculum**. Cambridge: Cambridge University Press.

- National Council on Measurement in Education. (2012). **Assessing 21st Century Skills: Integrating Research Findings**. Vancouver, B.C. Pearson.
- Thanh, M. T. T. (2016). A survey on problems in studying ESP faced by the IT students at South-East Vocational College, Dong Nai Province, Vietnam. **Humanising Language Teaching**. 18(1), retrieved on 12 March, 2017 online from <http://www.hltnmag.co.uk/feb16/mart06.htm>.
- The Partnership for 21st Skills. (2009). **P21 Framework Definitions**. retrieved on 15 March, 2017 online from http://www.p21.org/storage/documents/P21_Framework_Definitions.pdf
- Tsao, C. H. (2011). English for specific purposes in the EFL context: A survey of student and faculty perceptions. **Asian ESP Journal**. 7(1833-2994) :125-148.
- Wongsothorn, A. (2001, December) English Curriculum Development for Technology Institution of Higher Learning. **Passa**. 27–35.
- Xu Yun-Chu. (1999, Supplement) A new ESP course in the present Chinese context. **English for Specific Purposes**. 18:57-74.